

אלטמן אברהם ("אבי")

בן יהושע וחנה. נולד ב־1918 בריישה שבפולין. למד תחילה ב"הדר" ואחר־כך בבית־ספר. משגדל, הביע רצונו להיות פועל, בניגוד לרצון אביו שיתמיד בלימודיו העיוניים. ואמנם למד סתות ועבד כפועל מקצועי בבנין גשרים ומפעלי אבן. עם פרוץ מלחמת־העולם השניה נשלח על־ידי אביו לשטח הכיבוש הרוסי. אך מיד חזר משם, מדאגתו להוריו שבגיטו. אף כי הוכרח לעבוד בבית־חרושת

לנשק של הגרמנים, סעד את הוריו והחביאם עד מותם. אחרי הכיבוש הרוסי שם פניו לארץ־ישראל. במשך שנים עבר את רומניה, איטליה וקפריסין ובא לארץ בשלהי קיץ 1947. מיד התערה בה כאחד ותיק. רחב־כפיים ויודע את דרכו חישב את עתידו בתל־עמל, שבו ישבה אחותו הגדולה ממנו. אך תחילה עבד זמנית כפועל בחיפה ואחר־כך בתל־אביב. למלחמת־השחרור התגייס בפברואר 1948. התאמן במחנה־אימונים בנען ויצא לחזית ירושלים הנצורה בגדוד "בית־חורון". היה בין הפורצים לעיר העתיקה. עבר את ימי ההפוגה ונפל בקרב שכונת מוצררה בירושלים ב־18 ביולי 1948, כאשר זחל להחליף את חברו הפצוע שלידי מכונת־היריה. היה קבור בשייך־באדר א'. ב־11.9.1950 הועבר לתל־עמל.

לֵאן

לֵאן מוֹכִילִי דִרְכֵי הַפֶּתַח לְחַלֵּת?
הֵאִין קֶץ נְסוּף לְגִדּוּדִי
הָאֵם לֹא אָנִיעַ אֶף אֲנִי לַפֶּנֶה
שְׁקֵטָה וְשִׁלְוָה לְמִדִּי?

הַנֶּמֶר בַּל אֲשִׁלִּים הַמִּסְעֵל?
כִּי אֶתְחִיל וְלֹא אֶגֹּמֵר ...
הָאֵם רַק אֶרְאֶה בְּנִצְנוֹץ פֶּה הַסֵּל
וְאֵת יוֹמִי לֹא אֶעֱצֹר?

נִסְעָתִי עַץ – לֹא רָאִיתִי סָרִיו,
נִסְעָתִי בְּטָרָם הַנִּיב.
יָלַד הוֹלֵךְתִּי – לֹא רָאִיתִי גִדּוּלוֹ,
הִלַּכְתִּי בְּטָרָם הַשֵּׁב ...

פברואר, 1948.